

afdelinger før og efter investeringernes gennemførelse. Redegørelsen indsendes til By- og Boligministeriet. Landsbyggefonden sørger endvidere for, at der hvert tredje år foretages en mere dybtgående evaluering af de gennemførte forbedrings og renoveringers effekt i den almene sektor. Evalueringen indsendes til By- og Boligministeriet.

Senest i 2008 revideres ordningen, jf. forslaget § 3, i lyset af den stedfundne rente- og inflationsudvikling og andre forhold af betydning for ordningens realisering. Efter denne vurdering kan der ske såvel en forøgelse som en reduktion af den foreløbigt aftalte ramme for investeringer i forbedringer og renovering, idet der ved vurderingen skal lægges vægt på, at Landsbyggefonden vil være i stand til at afvikle sine låneforpligtelser inden 2020.

I stk. 10 foreslås, at staten kan yde garanti for lån til Landsbyggefonden til dækning af fondens udgifter til ydelsesstøtte. Der henvises til de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til nr. 5.

Til nr. 12

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, vil Landsbyggefondens råderum på sigt være af betydelig størrelse. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at Landsbyggefonden deltager i finansieringen af nybyggeriet. Det foreslås, at Landsbyggefonden hvert år fra 2012 refunderer staten et beløb, der svarer til den årlige statslige ydelsesstøtte til 3.100 almene familieboliger med tilsagn i hvert af årene 2002-2004 fra 10 år efter tilsagnsdatoen, og til lånet er udamortiseret, samt hvert år fra 2017 refunderer staten et beløb, der svarer til den årlige statslige ydelsestøtte til 3.000 almene ældreboliger med tilsagn i hvert af årene 2002-2004 fra 15 år efter tilsagnsdatoen, og til lånet er udamortiseret. Såfremt der i de enkelte tilsagnsår gives tilsagn til færre boliger, refunderer Landsbyggefonden alene ydelsesstøtten til disse færre boliger.

Det foreslås, at by- og boligministeren fastsætter nærmere regler for Landsbyggefondens refusion. Refusionen vil blive fastsat således, at den svarer til den forholdsmæssige andel af den faktiske statslige udgift til ydelsesstøtte til almene familieboliger hhv. ældreboliger i de pågældende tilsagnsår.

Til nr. 13 og 19

Der er tale om en konsekvensændring som følge af udskillelsen af bestemmelserne om trækningsretten, jf. § 1, nr. 10

Til nr. 14

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at Landsbyggefonden ikke skal fastsætte omfang og vilkår for ydelsesstøtten til nybyggeriet efter § 92 a, jf. § 1, nr. 12.

Til nr. 17

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 20

I henhold til den foreslåede § 92 a, jf. § 1, nr. 12, skal staten - modsat tidligere - have indbetalt en del af Landsbyggefondens midler. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at staten kan sikre sig, at fonden overholder sine forpligtelser hertil. Det foreslås derfor, at der skabes hjemmel til, at by- og boligministeren får mulighed for direkte at gribe ind over for fonden, hvis fonden ikke overholder sine forpligtelser om at betale en del af ydelsesstøtten til nybyggeriet i perioden 2002-2004.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2002.

Det foreslås, at de midler, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden indestår i moderniseringsfonden, overføres til landsdispositionsfonden.

Til § 3

Det foreslås at tage reglerne om Landsbyggefondens øgede mulighed for at yde støtte til renoveringer og forbedringer op til revision senest i folketingsåret 2008-09 på baggrund af den indtil da stedfundne udvikling i rente, inflation og andre forhold. På baggrund heraf kan der ske såvel en forøgelse som en reduktion af den fastsatte ramme for investeringer i forbedringer og renovering, idet der ved vurderingen lægges vægt på, at fonden skal være i stand til at afvikle sine låneforpligtelser som forudsat.